

KOOSTE XVIII VALTAKUNNALLISILTA HAAVAPÄIVILTÄ

Suomen Haavanhoitoyhdistys järjesti kahdeksanentoista valtakunnalliset haavapäivät 29 – 30.1 2015 Helsingin messukeskuksessa. Sain ilokseni apurahan ja pääsin osallistumaan mielenkiintoisiin koulutuspäiviin.

Päivät toteutettiin hieman erilaisin järjestelyin kuin ennen, aamupäivisin luennot olivat kaikille, iltapäivällä, näinkin päättämätön ihminen kuin olen, jouduin arvioimaan, mikä aihe kiinnostaisi eniten, kahteen paikkaan kun ei repeä, ei vaikka kuinka haluaisi. Onneksi luentotiivistelmät olivat kattavat ja hyvät. Tänä vuonna meitä ei skannattukaan aina kun menimme paikasta aa paikkaan bee, piippailu jäi vähemmälle, mutta luentojen eriyttäminen aiheutti jonkin verran liiallista trafiikkaa ja yleistä levottomuutta.

Luentosessiot haavoilla esiintyvistä mikrobeista oli mielenkiintoinen ja aina niin ajankohtainen, haavapotilaan elämä – tasapainoilua mikrobien kanssa, hoitajien näkövinkkelistä tuumien en voi olla miettimättä miten paljon niitä oikein onkaan, (mikrobeja, ei haavapotilaita..) ja miten ne oppisi oikein tunnistamaan, kuka on hyvis ja kuka pahis? Kenet pitää murhauttaa ja ketä vaalia? Tuntuu että, omassa työssä tulee aina vastaan uuden nimisiä bakteereja "never heard"

Mikrobi luentojen jälkeen mieleeni jäi ainakin Pasteurella multocoda bakteeri, jonka luultavasti löytäisin haavaltani jos oma kissani iskee hampaansa lihaani.. saa sitten lääkäri päättää millaista hoitoa antaa bakteeriviljely vastauksen saavuttuaan. Valtakunnallinen ohje moniresistenttien mikrobien torjunnasta on kyllä suotavaa, koska ihan aina joutuu miettimään, miten tämä potilas hoidetaan tai eristetään. Erilaiset käytännöt sairaanhoitopiireittäin ovat potilaan näkökulmasta ihan oudot.. "kävin hoidattamassa haavaani toisella puolen suomea.. kukaan ei käyttäytynyt minua kohtaan oudosti eikä minua pelätty, täällä minut otetaan vastaan avaruuspukuun suojautuneena ja lukitaan huoneeseen jossa kukaan ei uskalla käydä kuin pakon edestä.. mikä täällä tekee kantajuuteni niihin erilaisiksi?? Onko kyseinen eliö eläväisempi kun paikka koordinaatit muuttuvat vai??" Selitä nyt tämä potilaalle mutta, kun meillä on nämä ohjeet nyt näin.. Jospa minä hoitajana pyrkisin toteuttamaan oikein tavanomaisia varotoimia (johan niitä jo 80-luvulla koulussa päähän paukutettiin), kunnioittaisin aseptiikkaa ja toimisikin oikein potilasta hoitaessani, niin ehkä omalta osaltani pystyisin tartuntojen leviämistä välttämään. Yksi luennon parhaista lauseista olikin, vaikkakin suluissa, "potilaalla on oikeus olla saamatta MDR-mikroin tartuntaa" tuon lauseen taidankin kirjoittaa osaston ilmoitustaululle.. ihan vain muistutukseksi.

Iltapäivällä iski sitten se valinnanvaikeuden stressi.. neljästä piti valita! Tällä kertaa voiton vei kaupallinen sessio, lieneekö shampanja tarjoilulla osuutta asiaan mutta kuitenkin.. myöhemmin aivot kuplien ja intoa täynnä keskityttiin iskeemisen haavan maailmaan, tuttuakin tutumpi aihe, mutta kertaus ei ole vielä koskaan ojaan kaatanut ja aina tulee jotain uutta tai jotain muistuu mieleen, hei.. näinhän se olikin! Oman isän katkokävely ja tukkiutuneet valtimot mielessä kuuntelin luentoja, ehkä vielä voin vakuuttaa isään näiden luentojen pohjalta, että liikkuminen kannattaa aina, tupakan polton lopettamisesta puhumattakaan.. haavaa ei vielä onneksi ole! Keep walking, stop smoking!!

Iltajuhla kruunaa päivän! Hyvää ruokaa, juomaa, seuraa ja ohjelmaan. Ilta antoikin jo esimakua perjantain aloittavasta luennosta "Verkosta voimaa" sitähän iltajuhla parhaimmillaan, tutustumista, verkostoitumista. Järjestäjille suuret kiitokset hienosti toteutetusta iltajuhlasta!

Illan jälkeen koittaa aina aamu, enemmän tai vähemmän väsyneenä sakkikuntamme suuntasi kohti uusia luentoja. Hienoista ylpeyttä tuntien kuuntelin haavanhoitopolku Helsingissä luentoja.. juuri näin meidän kuntayhtymässä tehdään ja se toimii.. vitsit kun olisin uskaltanut nousta kertomaan miten meillä.. mutta ei

rohkeus/rahkeet riittäneet, onneksi työtoveri oli huomannut saman ja pökkäsi kyynärpäällä kylkeen "nuonhan meillä just teherähän"!

Painehaavat.. ne painehaavat kun niitä tuntuu tulevan vaikka päällään seisoi! Täytyy olla joku painehaava pöpö joka yön hiljaisina tunteina asento- ja kevennyshoidoista huolimatta käy potilaiden kantapäitä nipistelemässä??!! Nyt saatiin uudet painehaavojen ehkäisy-suositukset, sen verran sisältöä suosituksissa on (575) että, ei niitä voi vain tulostaa ja viedä kaffehuoneen pöydälle, "notta lukekaa" eivät muuten lue, eivät ainakaan kokonaan.. sen tiedän mutta, itse yritän kyllä opuksen kahlata läpi, kuuluuhan se mielestäni haavahoidon vastaava nimikkeellä menevän tehdä! Siitä sitten innostuneena, pidän osastotunnin jossa mennään suosituksista läpi ainakin oleelliset kohdat.

Haavauttavat ihotaudit, mielenkiitoista, kohahduttavia kuvia ja hyvä muistutus siitä että, hevosia on paljon mutta, niitä seeprojakin on, vuosia jo haavahoitotyötä tehneenä luennolla mainituista taudeista vastaan on tullut ainoastaan vaskuliitti.

Tällä kertaa ei siten ollutkaan vaikea valita iltapäivä sessiota, palovammat kiinnostavat aina! Jospa vihdoinkin täällä periferiassakin uskotaan että Flamazine ei ole ainoa oikea hoito palovammoihin.. hienoa ja vaativaa työtä tekevät palovammakeskuksessa!! Lisämaustetta luentoon toi itselleni ehdottomasti se ylpeys mitä tunsin kun oma kurssikaveri, ensimmäisenä meidän haavahoitajakoulusta piti luennon suurelle yleisölle!!

Kaikki vapaat hetket tulikin sitten kierreltyä tutustumassa sekä uusiin että, vanhoihin tuttuihin tuotteisiin. Edustajien kanssa tuli keskusteltua pitkät pätkät tuotteista ja niiden ominaisuuksista ja omista käyttökokemuksista, äärettömän tärkeää suhdetoimintaa, tulipa siinä sivussa hankittua lapsille karkit kotiin tuomisiksi.. pojat jo osaavatkin odottaa, millaisia karkkeja äiskä tänä vuonna tuo ☺

Summa summarum. Jälleen kerran hyvät haavapäivät! Oppia tuli ja varmasti myös itseluottamusta ja pontta omaan työhön, verkostoitumista ja vanhojen tuttujen tapaamista! Nöyrin kiitokseni kaikille järjestelyissä mukana olleille, ennen kaikkea Suomen Haavanhoitoyhdistykselle!

Tapaamisiin ensivuonna!

Sairaanhoitaja/haavahoitaja

Sari Salama